

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Bismarck în opoziție.

Genialul excancelar și întemeietor al imperiului german, de când s'a retras în liniștea dela Friedrichsruh, se obișnuiesc a surprinde lumea cu vederile sale asupra situației politice, vederi publicate în intermedierea organului său din Hamburg, sau în formă de interview-uri cu publiciști și oameni politici.

Este lucru natural, că principele Bismarck, bărbatul de stat care a impus unei generații întregi timbrul individualității sale, este competent și îndreptățit să-și spună cumpănitoarele sale păreri. Și fiindcă astăzi este un simplu om privat, care nu mai are parte nici în parlament, nici la masa verde la politica oficială a patriei sale, se folosește de mijloacele care îi stau la dispoziție, când voește să-și scie lumea vederile.

Tot atât de natural este, ca vocea lui totdeauna să producă senzație. Bărbat cu trecutul lui, cel mai genial om politic al timpului său, când el își dă părerea asupra chestiunilor politice dela ordinea zilei, toată lumea din țară și din străinătate ascultă cu încordare ceea ce spune și l-ar asculta chiar și dacă cuvintele sale nu ar ademeni atât de mult prin puterea elementară a spiritului și a originalității proprii numai lui.

Ne aducem cu toții aminte, câtă senzație au produs numai declarațiunile ce le-a făcut cu prilegiul călătoriei sale în Austria, când cu căsătoria fiului său, contele Herbert Bismarck.

Atâta greutate s'a dat cuvintelor lui, încât se vorbea în toată serioșitatea, că guvernul german caută măsuri ce trebuie luate pentru a paraliza efectul, pentru el incomod, al opoziției lui Bismarck.

Aceasta e cuvântul: Bismarck face opoziție guvernului german. Fie din mânie, pentru-că se vede condamnat la neactivitate, fie că în adevăr nu este mulțumit cum succesorii lui ocărnuiesc grandioasa sa operă, imperiul german, destul că excancelarul se folosește de toate ocaziunile pentru a face cea mai aspră critică guvernului, critică ce nu se oprește nici chiar înaintea Tronului.

Așa a făcut și zilele acestea într-o convorbire ce a avut cu redactorul re-

vistei germane „Zukunft“, în care conținutul convorbirii a și fost publicat.

Aceste declarațiuni ale lui Bismarck întrec pe toate celelalte în francheță și asprime.

În termenii cei mai necruțători marele opozițional critică politica guvernului, precum și persoanele care-l compun. Relativ la politica externă declară că nu este mulțumit cu concesiunile făcute Polonilor, care se gândesc la reconstruirea Poloniei, căci prin aceasta fără trebuință se provoacă neîncrederea Rusiei. Cătră aceasta și acum arată o deosebită predilecție, și nu este mulțumit că guvernul nu scie să o menageze destul. În afacerile orientale pledează ează pentru politica de neamestecare, și înpută guvernului că voește să-și bage mâna în toate. Toate acestea principele Bismarck le spune într-un ton, pentru care urmașul său în postul de cancelar al imperiului german sigur nu-i va fi recunoscător.

Și mai aspru se expectorează însă asupra politicii interne. În această privință dăce că guvernul nu se poate răzima pe nici un partid, ceea ce se va arăta în curând, dacă se vor pune în desbatere reformele militare și ale impozitelor. Mai departe declară, că el nu va lua parte la desbaterile parlamentare, decât dacă va fi neapărat de trebuință. Ear' aceasta o motivează astfel: „Eu așa fi unicul în uniformă militară, care după datorință și conștiință ar trebui să fac opoziție guvernului Maiestății Sale. Acesta ar fi un rol fatal pentru mine, de care am răcoare. Mai presus de toate mă opresc să viu în parlament o observare ce am făcut: Persoanele actualelor ministri sunt atât de subțiri, individualitatea lor atât de străvegie, încât persoana împăratului se vede după ei. Eu țin de primejdios pentru ideea monarhică, dacă Monarchul, fie și cu cea mai bună intenție, prea des apare în publicitate fără iscălitură ministerială. Acest pericol îl ved foarte apropiat, ear' lupta cu „Strohmänneri“ nu mă ademenesc, și de aceea dăc și eu cu Chamisso: Pentru mine situația nu are nici o sabie“.

Din cuvintele acestea este explicabilă senzația ce a produs această ultimă relevație bismarckiană. Fără îndoială atât gu-

vernul, cât și împăratul Wilhelm vor fi și mai năcăjiți ca până acum pe excancelarul, și se poate prevedea, că între ei pace curând, sau peste tot, nu se va face.

Dar' mai multă decât atâtă importanță nu am da declarațiunilor lui Bismarck. Ori-cât de genial judecă și vorbește, părerile lui deocamdată nu au decât importanța părerilor unui om privat care pot să aibă mare răsunet în lume, dar' nu pot influența situațiunea și hotărârile bărbatilor puși în fruntea afacerilor.

Agitatorii maghiari.

„Budapesti Hirlap“ dela 1 Noemvrie n. publică mai multe pasaje din *Replika*, și anume pasagele incriminate. Resultă din aceasta, că actele oficiale, care nu sînt încă de publicitate, procurorul și judele de instrucție le pun la dispoziția foilor maghiare, ca acestea sublinindu-le și comentându-le, să prepare opinia publică maghiară pentru procesul ce are a se desbata.

O dovadă eclatantă și aceasta despre imparțialitatea cu care Ungurii împart dreptatea și cum ei înțeleg a se desbata procesele politice ce ni-au intentat.

Care este tendența și cu ce scop publică foile maghiare pasagele incriminate din *Replika*, se poate vedea cu deosebire din următoarele rinduri ale diarului „Budapesti Hirlap“:

„Cum agitatorii valahi calumniază pe Ungaria, cum agită în contra ei, și cum au ajuns până să propage de-a lungul ideile daco-române, cetitorii diarului „Budapesti Hirlap“ au cetit interesante, dar' revoltătoare lucruri din arhivă ce a făcut-o în contra *Replikei* procurorul-suprem Vité Sándor la tribunalul din Cluj“.

Și după-ace reproduce mai multe pasaje tendențioase traduse și subliniate, diarul maghiar termină:

„În contra celor ce au răspândit aceste calumnii și cuvinte de agitare, curtea cu jură din Cluj va aduce judecata pe care o sperăm și în timp cât se poate de apropiat. O parte a principalilor agitatori însă, și anume cei care au redactat *Replika*, așa se pare că o să scape cu pelea întregă; aceasta în urma apucăturilor lor obișnuite, apucături ce calumniază în prudență și violență“.

Nu mai puțin „indignată“ e foia maghiară pentru articolul „Procesele noastre“ din „Tribuna“ de Daminecă. Reproducând, tot cu sublinieri proprii, din acel articol al nostru, foia maghiară scrie că am comentat în chip „temerar“ atitudinea procurorului și că „Valahii merg cu îndrăzneala până acolo, încât neagă pe față ideea de stat maghiar!“

Într'adevăr un lucru înspăimântător, „a nega“ „o idee“!

Crisa din Budapesta.

Liberalul „Neues Pester Journal“ se pronunță într'un prim-articol în chipul următor despre natura crizei, de care nu se poate scăpa guvernamentul unguresc:

Stăm în adevăr înaintea unei crize latente, care nu poate izbucni pe față, pentru-că lipsește persoana potrivită, care să fie așa dicend predestinată pentru chemare de șef al guvernului. Capacitatea singură nu este de ajuns pentru această misiune, ci se cere și autoritate. Și fiindcă la noi, în loc de cultivarea capacităților, a devenit sistem suprimarea lor, am ajuns în cele din urmă acolo, că aflând o capacitate, îi lipsește autoritatea, ear' dacă aflăm în cercurile aristocrației o așa numită autoritate, acestea probabil îi ar lipsi capacitatea recerută și, ceea ce în fine este indispensabil, rutina corăpunătoare. Acesta este blăstemul unei politici, care a considerat de înțelepciune deosebită respingerea talentelor adevărate și a ocupat pozițiunile cele mai importante în stat cu slăbănogi și creaturi de a le protecție.

Oficiul „Presse“ din Viena dă următoarea descriere a situației din Ungaria:

Ministrul president ungar contele Szapáry a sosit aici pentru a prezenta Maiestății Sale rescriptele necesare la încheierea sesiunii actuale și la deschiderea celei viitoare a parlamentului. Sigur șeful cabinetului va raporta cu acest prilegiu și despre situația politică din Ungaria. Judecând după tonul foilor liberale, se pare că în zilele din urmă a izbucnit în „cestiunile de politică bisericăscă“ o înțelegere prealabilă — mai mult practică decât principială — între singuraticii ministri, așa că în timpul cel mai de aproape nu va demisiona nici un ministru. De altă parte foile opoziționale asigură că ministrul Szapáry nici în forma sa actuală nici în altă formă nu se poate ține timp mai îndelungat. Vedem așadar, că optimismul este în amândouă părțile sentimentul predominant, care va avea

să fie pus la probă în cele 14 zile următoare. Joi casa deputaților Ungariei se întrunește ează, și opt zile după aceea se va începe desbaterea asupra proiectului de buget, sau de indemnizare. Atunci se va vedea numai decăt, că pofta de luptă a opoziției este destul de tare, ca să silească ministrul a se retrage. Deocamdată opoziția amenință, că va împede prin obstrucțiune votarea la timp a bugetului și a indemnizării.

„Agramer Tagblatt“ publică următoarea notiță:

În Budapesta s'a lăsat vestea, că nu numai criza de cabinet, ci și o criză de president există. Anume presidentul casei deputaților, baronul Bánffy, care nu a corăspuns așteptărilor, se va retrage. De succeesor îi este designat comitele-suprem din comitatul Eisenburg, Radó.

Preoțimea și afacerea Lucaci.

Din vicariatul Rocei primim din cercuri preoțesci următoarele aprețieri, care întregesc pe cele publicate ieri în această direcțiune:

În afacerea Lucaci, devenită vestită nu numai la noi Români și în patrie, ci chiar și în străinătate, cu permisiunea D-Voastră aș scrie și eu câteva rinduri!

Ană la asta îmi dă preotul din Pir, dl Stefan E. Cucu și poporul său în declarațiunea publicată în „Tribuna“ nr. 277.

Părintele Cucu condamnă preoțimea din diecesă Gherlei pentru „tăcerea primejdioasă“ în afacerea Lucaci, atribuind această tăcere sau unui „oportunism distrugător“ sau „intereselor mărgave personale“.

Și până la un punct dl Cucu mai că ar avea toată dreptatea, deoarece ce nu numai în această afacere, pe cât de momentuoasă, pe atât de regretabilă pentru noi, dar' mai în toate cauzele de interes obșteșc în genere se vede din partea noastră a tuturor un oportunism detestabil, un indiferentism cras, ba chiar și o vâneră după interese meschine personale!

Și aceasta, cred eu, provine de acolo, că în luptele noastre naționale și bisericăscă sîntem încă tot în fașe; și numai acum încercăm a ne forma în o falangă mai bine organizată, numai acum încep cei cu inimă și cu durere cătră neam și biserică a se alege din drojdie și din pleavă, ca așa lupta susținută de cei tari și sănătoși să fie nu numai trăinică, dar' să fie rodnică și impunătoare dușmanilor nostri! Și de aceea vedem pe vrășmașii nostri, simțind metamorfoza favorabilă prin care trecem, că își pun toate pute-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poesii populare.

— Din Țeara Oltului. —

Dragă puiculița mea
De te-aș prinde undeva,
Numai ochii ți-aș lua.
Numai ochii și o sprinceană
Și ți-aș pune la icoană,
Și m'aș ruga, Doamne, Doamne,
Dă-mi zile să mai trăiesc
Cu puica să mă iubesc.

De-ar fi luna de o seară
M'aș duce cu puica 'n țeară,
Luna răsare târziu,
Când se mă duc și se viu?
Cu puicuța când se viu?

Bădiță, sufletul meu,
De-ți murl tu, mor și eu;
Să ne fac'un copârșeu,
Să ne 'ngroape 'n deal la cruce
C'a colo-i dragostea dulce.
Să ne 'ngroape 'a loc adânc
Să nu putredim curând.
Din tîni bade să răsără,
Să răsără un rosmarin
Și din mini un trandafir;
Când o bate vîntu 'n față
Umple cîmpul de dulceță,
Când o bate vîntu 'n dos
Umple cîmpul de miros.

De-ar fi dorul ca doru
L'aș băga 'n sin ca mîru,
Da dorul unde se pune,
Face-mi inima cărbune,

Si pe doru-l bate vîntul
Și ea mă petrec cu gîndul.

Nu sări, leleo, gardul
Că te bate bărbatul;
Ba sări, badeo, sări
C'am o pînză de-a urzi,
Și-un badișor de-a iubi,
Am o pînză de-a găta,
Și-un badișor de-a lăsa.

Culese de Eliza G. Boeriu.

Unitatea între părinți.

Mama. Prima educațiune.

(Din „Nos fils“ de 1 Michelet. — Trad. de Silvia Barciuanu.)

Cel puțin jumătate din copii mor înainte de a fi ajuns vîrsta de doisprezece ani. Fie chiar între cele mai bune condițiuni de climă și de societate.

O ființă atât de fragedă, fără îndoială ar trebui să se peară, trăgînd după sine disparițiunea absolută a speciei omenești, dacă natura nu ar îngrijii-o prin concursul părinților, și dacă nu și-ar fi asigurat acest concurs, făcînd din două persoane una și aceeași ființă, una și aceeași viață. Entă legea capitală, statorită de fiziologie prin o serie de observațiuni și de descoperiri (incepute cătră 1830). „Bărbatul și femeia devin, prin împreunarea lor, una și aceeași persoană fizică“. Dacă această unitate nu se poate obține, copilul nu trăiește.

Pentru-că el nu poate trăi, decăt sub condițiunea de a avea în aceste două persoane numai unul și același educator.

E foarte curios a vedea că de patruzeci de ani încoace, știința și literatura au urmat

două căi cu totul diferite. Romancierii și utopiștii nostri, au cheltuit mult spirit, imaginațiune și talent, pentru a dovedi că nici o basă solidă nu are căsătoria. Ear' știința li-a demonstrat, din contră, că este foarte solidă, avînd ca basă principială o unire atât de strînsă, încât nimic nu o poate distruge, că ea există chiar în contra voinței, că abaterile nu alterează regula și că cei împreunați se regăsesc eazăși și eazăși în una și aceeași persoană.

De aci resultă o mare cheazăie pentru existența copilului. Unitatea care l'a creat subsistă în mod fatal. Tatăl și mama nu mai au nici o putere, ei sînt și rămîn uniți.

Astfel specia este asigurată, printr'o lege nestrămutabilă, tot așa de fixă, ca și legile de astronomie și chemie.

Ceea ce romancierii nostri au descris: abaterile dela voință, capriciile pasiunii, toate acestea sînt străine mulțimii. Se petrec la suprafață în cercurile mai înalte, puțin numeroase, și nu schimbă nici căt e mai puțin în marea curs al naturii.

S'a observat, că adese ori femeia, în timp foarte scurt, poate la câteva luni după căsătorie, și a înșușit nu numai apucăturile, dar' chiar și scrisoarea bărbatului. Lucru independent de voință și de energia respectivilor. Un bărbat blănd și moale, pe care femeia lui îl numia „Domnișoară“, transmisese cu toate acestea scrisoarea lui acestei dame superioare. Vocea, chiar fața se schimbă.

Dintre două surori din Canada, sdravene și frumoase, pe care le-am vădut odinioară una măritată după un Englez, se făcuse cu totul Engleză, cealaltă rămăsese Franceză.

În organismul interior se petrece o schimbare și mai adîncă. Fiziologii no-

tează exemple destul de dese, că o femeie nemăritată, la mai mulți ani după moartea bărbatului ei, are dela al doilea bărbat copii care seamănă cu cel dintăiu.

Fatalitatea aceasta fizică, comună tuturor speciilor, devine între oameni de o mare moralitate legea scăpării copilului.

Dintre cele două ființe, din care el provine, cea mobilă, cea primitoare, cea mai blăndă, cea mai iubitoare, se schimbă, se transformă, se asimilează și prin această produce unitatea care constituie cu adevărat căsătoria.

Eată ce dă tărie leagănelui în care copilul are să doarmă, și vetrii la care are să crească. Atât de schimbată prin bărbat, oare femeia îl schimbă și ea la rîndul ei? Fără îndoială, în decursul timpului. Dacă începutul se face prin armonie, dacă căsătoria formează unitatea din care are să trăească copilul, viața casnică a femeii, tot și-rul de obiceiuri prin care bărbatul este legat de ea, produce o influență atât de profundă, încât egalizează, ba chiar întrece efectul transformării prin care ea a trecut la început. Toate acestea dau căsătoriei o constituțiune, o putere miraculoasă.

Fisicesce ea este neclintită și indestructibilă. Un ce divin, atunci când iubesci, dar' teribil dacă urăști! . . . Căt de mult trebuie bărbatul, favorisit în punctul acesta de natură, impus unei ființe tinere (care intră în căsătorie în genere mai inocentă), să aibă voința de a fi demn de ea, și de a o împăca cu destinul, prin dragostea lui! Să căutăm deci, prin toate mijloacele posibile, ca această lege, dorită, ear' nu impusă, să formeze fericirea unirii, și adîncea bucurie a amorului.

Cele mai blănde, cele mai tăcute, nu sînt todeuna care se pleacă mai ușor acestei legi a unității. La părere foarte resignate, ele poartă că plănuesc deja un roman în infinit. Așa ceva se poate observa cu deosebire la Engleză. Franceza, din contră, care arată toate pe față, care contraface sus și tare, adesea în sine e mai asimilată decăt fi place să apară. Făptura ei vioaie, ce s'ar pute lua ca pedecă, impune fericita condițiune de a cuceri voința, de a face căsătoria reală printr'o strînsă legătură a sufletelor. Unire progresivă, pe care asociațiunea, cooperatiunea atât în afaceri, căt și în idei, o poate mări mereu din vîrstă în vîrstă, astfel că timpul, care pe nedrept, ce crede inimicul amorului, o conso-lidează și o întărește.

În comericiu, în economie, în exploatațiunea rurală, în artă și în știință, vedem acest ideal realist, în mod foarte simplu și fără grutate, printr'o acțiune comună, la care femeia ia parte cu multă energie.

Obiectul natural însă al activității sale este copilul și crescerea lui. Este totodată realitatea și romanul. Este al doilea amor, poate trebuincios în viața monotonă.

Să-i punem în brațe acest odor, acest mitel bărbat, și el, leparte de a scurta pe cel dintăiu, îl leagă cu mult mai strîns de casă.

Ea are trebuință de inimă, și dacă poate în prima ei tinereță a fost prea violentă, prea bruscă, prea puternică în simțimintele ei, atunci fericirea, încetul cu încetul o desarmează, o îmblăndește, și făcîndu-o de mii de ori mai încântătoare, ea și-se dă cu totul în stăpînire, pentru a fi ea însăși copilul.

rile în lucrare să ne intimideze și strivească pe toate terenurile de luptă, cu deosebire să ne adresească conducătorii!

Cu demolarea caselor domnului Dr. Raftu la Turda, cu scenele sâlbatică din Șimleu, Arad etc. antagonizării voese a băga spaimă în noi și în eroii noștri conducători! Și când lovituri de acestea vin din partea dușmanilor noștri declarați, — durerea noastră pare că e mai suportabilă; când însă lovituri nemeritate ne vin de la fratele nostru, ba chiar de la părintele nostru; când în afacerea de sub întrebare, chiar arhiepiscopul nostru, vedem că se face pe sine însuși sluga lui Caiafa, ca să lovească cu mână sacrilegă pe cel drept peste obraz, o! — durerea noastră e și mai amară și mai greu de suportat!

Tradarea de neam s'a socotit totdeauna de crima cea mai neagră, de pata cea mai rușinoasă pe paginile istoriei unui popor; și de această crimă s'a împărțit episcopul Gherlei și consistorul său, când, voină a zădărnici lupta noastră începută pentru națiune, s'a făcut unelte dușmanilor și au suspendat pe bravul nostru Lucaciu!

Vestea despre acest act ca un fulger neapăsător a uimit pe toată lumea românească, cu deosebire pe noi diocesani. Indignațiunea produsă e generală, deopotrivă în inteligență, preoțime, învățătorime până și în masele populare, cărui numele Lucaciu a devenit scump, simpatic și familiar!

Și dacă suntem datori cu toții, preoți și mireni, să spriginim pe acest stîlp neclătit în mijlocul undelor furtunoase, apoi cu deosebire datori suntem noi, cei mai aproape de el, să-i arăm în ajutor!

Că preoții diocesani nu au făcut-o aceasta pe față și cu toată soluțiunea până acum, cauza este de a se căuta cu totul în alte împrejurări, care s'au lăsat de o comandă să se desvolte ele de sine! Cugetam toți, că episcopul și consistorul său, vădând durerea și soluțiunea poporului din Șişeci, luând apoi act, pe lângă toate informațiile sinistre ale scribirilor și chemați și nechemate, de indignațiunea generală, exprimată prin deputațiunea grandioasă de peste 500 oameni, și putând a se convinge mai de aproape de nevinovăția preotului Lucaciu, cugetam, dic, că episcopul își va reveni în ori și își va repara păcatul comis într'un moment de nesocotință! Astfel am fi fost scutiți cu toții de a provoca o luptă regretabilă între părinți și fiii, care totdeauna e de cele mai funeste urmări!

Acesta este oportunismul nostru de până aci, poate chiar „distrugător“ cum se exprimă părintele Cucu.

De cumva însă episcopul nostru va persevera și de aci a fi toporiste la seculare ucideătoare a dușmanului nostru, se va convinge lumea că oportunismul de până acum își vor ea din rezervă și cu toții: preoți, laici, cărturari, popor într'un vers vor striga un puternic „Veto“, și de urmări va răspunde cel ce ni-a iritat inimile și ni-a amărât sufletele!

Că focul clocește sub spuză, tocmai în nefericită diaceasă a Gherlei, și mai ales dela suspendarea Drului Lucaciu încoace, se vede din multe manifestări de aderență către Drul Lucaciu, eșite din ele și în publicitate; dar' mai ales din experiența ce o poate face omul dinle în conveniri, și private și publice, ese la iveală adevărul, că episcopul, dealtmintearea totdeauna nepopular, acum cu deservire și-a înstrăinat toată turma cuvântătoare dela un colț al diacesei până la celalalt! Așa d. e.:

În 3 și 4 Octomvrie a. c. în vestitul Nășed a avut loc adunarea reuniunii învățătoresci „Mariana“, conferența de toamnă preoțească și adunarea despărțimintului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, și multă lume fiind deodată la un loc, s'a putut observa, că în toate cercurile de convenire nu putea lipsi vorba de fapta imprudentă a episcopului Szabó față cu Drul Lucaciu.

Ba în conferența preoțească s'a făcut moțiune formală despre afacerea Lucaciu! Se lua de bună seamă o hotărâre vrednică de această cestiune, căci din gura nici unui preot nu s'a auzit vre-o șoaptă contrară, dacă nu cumva tinerul vicar al Năședului nu s'ar fi întrepus cu toată puterea cuvântului său sfătuind, că noi, oameni de disciplină fiind, — ar fi bine să mai așteptăm oare-cât, până s'ar mai vedea ce față ar mai lua numita afacere.

Și preoțimea de astă-dată l'a ascultat din motivul, că până acum ni-a plăcut a fi în convingerea, că în fruntea preoțimii e un om nu numai erudit, dar' sincer și cu adevărate sentimente naționale, și asta cu atât mai virtuos, că la intrarea sa în Nășed în un cuvânt solemn însuși s'a exprimat: „că va urma ca vicar activitatei lui Marian, sinceritatea lui Macedon și abnegațiunea lui Moisi!“, — toți vicari de fericită pomenire în

vicariatul Roenei! Adevărat, că unii, cu gânduri mai rezervate, la auzul acestor frumoase vorbe reflectau: *magna petis Phaeton*, — dar' noi să sperăm că se va ține de cuvânt!

În resumat: e constatată până la evidență, că tocmai în diaceasă Gherlei: preoți, inteligenți, popor — toți de o potrivă se interesează *per eminentiam* de afacerea Lucaciu, reprobând purtarea episcopului Szabó și a consistorului său; și dela soluțiunea pacifică a acestei afaceri atrîună liniștea sufletească și pacea religioasă a acestei diaceși.

După cele-ce însă le vedem că se petrec ne este frică să nu ni-se impună trista axiomă: „*si vis pacem, para bellum*!“

Brut.

De sub Codrul-Sălagiului s'a trimis dlui Dr. V. Lucaciu următoarea adresă:

Apostolului românismului Dr. Lucaciu!

Poporul român de sub Codrul-Sălagiului, e rănit până în adîncul sufletului la trista veste, că neibitorul de neam, poreclit „episcop român“ din Gherla, cu numele Szabó János, dimpreună cu „demni de stăpân“ trântori, pentru meritele ce le-ai câștigat pe terenul bisericesco-literar național, V'a remunerat cu „suspendarea dela oficiul preoțesc“.

Oh! amară remunerațiune, tristă și nedreaptă judecată și încă adusă de unii care se numesc părinți ai noștri. Dar' protestăm sârbătoresc, „că de astăzi înainte nu mai suntem fiii Voștri, ear' Voi nu mai sunteți părinții noștri cei adevărați, ci mașteri!“ Blăstemul națiunii Vă ajungă, pacea și odihna lui Cain ucigătorul de frate să o aveți!

Ear' D-Ta, neinvinsule erou al românimii, om providențial, apostolul și propovădătorul libertății noastre naționale, de care se cutremură dușmanii infernali, ca preot adevărat ce ești, luptă ca un adevărat ostaș al lui Christos cu arma adevărului ca și până aci, căci unde vei fi D-Ta, acolo va fi toată suflarea românească! Și Te asigurăm, că inimici spurcați care „Ti-au jurat perirea, nu mai atunci Te vor pute strivi, dacă mai înainte le va succeda a strivi întreaga românime.“

În fine îți reamintim cuvintele antecesorului D-Tale de odinioară Petru cândva Bran scris în „Mărgăritele“ dînsului:

„Br. dl. sfășiat de fulger încodată înverdesce, „România deșteptată, are zile și n'floresce“.

Trăească luceafărul Lucaciu! Blăstem și rușine trădătorilor!!

Românii sub codreni.

O paralelă între Grecia și România.

Correspondentul din București al ziarului „Allgemeine Zeitung“ din München scrie următoarele:

București, 27 Octomvrie n. Dacă orgoliul nu ar fi în Atena chiar de tot prea mare, sau dacă curentul rusesc ademenitor nu ar avea efect prea dăinșitor, oamenii de acolo ar trebui să se simtă cam opăriți în fața critice generale ce a întâmpinat procederea Greciei. Femeia despre care se vorbește mai mult, rar este cea mai bună. Așa este și cu Grecia. Prea multe privilegiuri dă ca să se vorbească de ea. Astăzi se impune să tragem o scurtă paralelă între cele două state din cestiune, care în istoria și dezvoltarea lor politică au multe puncte de asemănare. Ei bine, dl Tricupis ar fi făcut aici mai bine să nu atragă prea mult atențiunea asupra Elinilor. Deși Grecia a ajuns între împrejurări cu mult mai favorabile să stea pe picioarele proprii, totuși a lăsat să fie întrecută de România în multe privințe. Poporațiunea României este circa de 6 milioane și crește permanent și tare, prețul pământului aproape s'a înscut, bugetul este echilibrat, hărțile de stat stau al pari, așa că cine d. e. a avut curajul să cumpere la 1860 hărțile de stat, a făcut treburi admirabile. România are acum 3000 kilometri de drum de fer, dintre care mai mult ca 2000 l'a construit singură. Ea construiește clădiri pentru scopuri de pace și de război, ca podul peste Dunăre la Cernavoda și fortificațiile dela București și Galați—Focșani, care nu sînt întrecute de altele în Europa. În cas de trebuință poate numai decât scoate în câmp 150.000 de soldați bine instruiți cu 300 de tunuri și sub supravegherea energică a regelui se lucră neîncetat la perfecționarea armatei. Pentru scopuri școlare s'a făcut extraordinar de mult. Scurt, progres enorm pe toate terenurile. Și unde a ajuns Grecia în același timp? Destul de tare este scufundată în greutăți politice și financiare; dacă voese să imprumute câteva milioane, trebuie să alerge dela ușa la ușă, precum a experiat domnul Tricupis, și atunci fără rezultat. Banișei de hărție sînt scăduți, agiul este de 40%. Vre-o 600 chilom. de drum de fer traversează țeara sârbăcită. Grecia cu o populație de 2,200.000 are un buget de 96 milioane venituri și 100 milioane

cheltuieli. România cu o populație de 2½ ori mai mare și mult mai bogată fiind, are numai 180 milioane cheltuieli și venituri (1892), din care vre-o 45 milioane sînt impozite, ear' restul venit de stat din domenii, păduri, drumuri de fer etc. Grecul, cu mult mai sărac ca Românul, plătesce îndoit mai multă dare. Comerțul intern al României este de 640 milioane pe an, al Greciei abia ajunge la 215 milioane. Paralela s'ar pute continua, pentru a dovedi, că Grecia nu are cuvinte de a face pe marele față cu România. Și ce pagubă are România din ruperea relațiilor diplomatice? Comerțul între amîndouă a fost în 1891 abia de 875.000 fr., dintre care importul din Grecia de peste 800.000 fr. În Grecia abia se găsește Românii, pe când în România Grecii cu multă stăruință au inundat toate și cu șiretenia lor negustorească adună multă bogăție. Dar' dacă nu va mai fi, cum a fost, în fiecare oraș mai de mijloc câte un consulat grecesc; care a știut să acapareze multe pentru conaționali săi, atunci va fi trecut timpul oulilor de aur pentru Grecii în România. *Summa summarum*: Grecia a fost rău sfătuită, când a luat față cu România o asemenea atitudine.

Cestiuni școlare.

„Pe noi ne nimiciă a pismeii răutate
„Și oarba neunire la Milcov și Carpați“.

Simțim adevărată satisfacțiune, când ideile noastre sînt apreciate și susținute și din partea altora. Și bucuria noastră e cu atât mai mare, cu cât acele idei se extind în cercuri cât mai largi. Astfel articlu' apărut sub titlul de mai sus în „Tribuna“ nr. 217 și 218 a. c. ni-a cauzat o adevărată bucurie sufletească. Și cum nu, când vedem, că de o parte valoroasă „Tribuna“ se pune în serviciul cauzei învățătoresci, — care e a întregii națiuni, — de altă parte ne vedem păsurile noastre învățătoresci date la lumină.

Onoratei „Tribune“ recunoștință și mulțumiri pentru aceasta, ear' domnului coleg Petru Conda sinceră felicitare pentru bărbăteasca expunere a durerilor noastre.

Să ne înțelegem însă. Sîntem de acord cu dl. coleg Conda în ceea ce privește necesitatea unei foi pedagogice pentru învățători; lăudata foie bisericescă-școlastică din Blaj ne era și nouă scumpă; ba în lipsă extremă ni-ar fi binevenită chiar și adaugarea „unei părți școlastice“ la „Unirea“. Ca sub „partea literară“ a „Unirii“ să se dea loc însă și cauzelor învățătoresci, respective lucrărilor aparținătoare instrucțiunii nu ne convine. Căuzele învățătoresci sînt cu mult mai momentuoase și lucrările aparținătoare instrucțiunii cu mult mai numeroase decât se se poată reprezenta cu demnitate într-o rubrică „literară“.

Și mă rog, până când se fim noi tot cei din urmă? Mai încolo partea literară a „Unirii“ e destul de bine redactată și este bun mijloc de distragere și cultivare pentru mulți; deci ea nu poate lipsi. Afară de aceea „Unirea“ e foie politică-bisericească, căreia spațiul nu-i permite a se ocupa în detalii și cu cestiuni școlare.

Deci nu ne rămâne alta decât ca singuri noi învățători, dacă avem ambițiune și ținem la sublimul nume de învățător, din puterile noastre proprii să susținem o foie specială. Aci însă cu durere ne aducem aminte, că multe foi pedagogice de ale noastre au încetat din lipsa de abonenti și par'că auzim nemuritorul cântec:

„Pe noi ne nimiciă a pismeii răutate
„Și oarba neunire la Milcov și Carpați“.

Da! Nu sîntem încă uniți în cugete, nu în simțiri. A pismeii răutate, interese personale, păcătosul indiferentism și alte asemenea cauze răpesc pe mulți din rîndul nostru. Au nu sîntem totuși dela Nistru până pe malurile Tisei mei de învățători români? De ce nu susținem cu toții o foie pedagogică, dar' curat pedagogică românească, care să reprezente cu demnitate ideile și interesele învățătorilor noștri? Ori doară onorata „Tribună“ nu ar pute deschide o rubrică permanentă pentru cestiuni școlare, dacă ne-am grupa cu toții în jurul ei? Până când încă se ne mai împrăsciem puterile? Până când încă se mai fim străini unii de alții? Au doară nu sîntem cu toții fiii lui Traian?

Veniți deci să dăm mână cu mână! Cei chemați pună-se în fruntea cauzei și noi îi vom urma.

Mai mulți învățători.

CRONICĂ

Distincțiune. După-cum se telegrafează din Berlin, împăratul Wilhelm a conferit ar h. d. elui Frideric ordinul „*Vulturului-Negru*“.

În memoria baroanei H. Popp. Doamna Maria Popp de Harșan ne trimite spre publicare următorul

Avis:

Duminecă în 6 Noemvrie st. n. a. c. după terminarea cultului divin la 10½ oare a. m. se va celebra în biserica parohială gr.-cat. de aici un parastas pentru odihna sufletului regretatei matroane Elena baronesă de Popp, oferit din partea „Reuniunii femeilor pentru înfrumusețarea bisericii gr.-cat. din Sibiu“, a cărei primă prezidentă a fost răposată în Domnul.

Sibiu, 2 Noemvrie n. 1892.

Maria Popp de Harșan,
prezidentă.

Totodată comitetul citatei reuniuni ne cerează a înregistra, că dl Eugen Brote a răcarit fondului acesteia, în loc de cunună pe sicriul mult regretatei baroane Popp, suma de 10 fl. v. a., pentru care pe această cale îi exprimăm mulțumirile sale călduroase.

Cunună pe cosciugul împăratului Maximilian. După-cum se deosează din Viena, consilierul ministerial Scherzer, unicul membru încă în viață din comisiunea științifică care a însoțit fregata „*Novara*“ în călătoria acesteia în jurul lumii în 1857, 1858 și 1859, va depune o splendidă coroană pe cosciugul împăratului Maximilian al Mexicului. Pantica coroanei poartă inscripția: „În semn de neșărire recunoștință celui mai înalt protector al seu de odinioară istoriografului expedițiunii *Novarei*“.

Hosszu László ca corb alb. Ne este încă în viață memorie revoltătoare declarățiune din Iulie a. c., prin care domnul Hosszu László ca să se însinue celor dela putere, după-ce mai înainte în pamfletul apărut în „*Unirea*“ din Blaj, redactată pe atunci de d. sa, „și-a bătut joc de deputațiunea română, care a subternut Memorandul la Coroa“, declară în „*Kolozsvár*“, că dînsul nu numai că nu a fost la Viena cu deputațiunea, dar' și-a dat toată silința spre a reține și pe alții de a merge la Viena, și eată că acest acrobat politic din nou debutează. Cum? ne spune „*Közérdek*“, ce apare în Aiud, în nr. 44 a. c.: „La iubileul dlui director financiar G. Pop, între cei 150 de oaspeți a participat și un Român, bravul profesor rector din Blaj Hosszu László, care atunci când toți Blăjenii se rețin dela orice contact cu Aiudenii, ca un corb alb a mers între Aiudenii, unde cu ocaziunea banchetului a ținut și un toast în limba maghiară pentru înfrățirea Românilor cu Maghiarii și pentru prosperarea Ungariei. Acest toast intr'ată a însuflețit pe oaspeți, încât cu toții împreună cu dl Hosszu au cântat a *nemzeti himnusz*. Se vede că dl Hosszu nu a cetit vorbirea dlui prof. G. Pop din Brașov, pentru-că altcum așa credem, că chiar și d-sale i-ar fi fost rușine ca acum, când sîntem în ajunul unei noue și ne mai pomenite goane de aspirare, să se poată entusiasma atât de mult pentru înfrățirea cu aspiritorii noștri.“

Tinerii sibiieni îndatorați la asențare și anume cei născuți în 1872, care aparțin clasei I. de asențare, mai departe cei născuți în 1871 (cl. II. de asențare) și 1870 (cl. III.), care nu au corăpsuns datoriei de asențare, sînt provocați din partea magistratului orășenească a se înscința în decursul lunii Noemvrie st. n. la Curtea-stăfului, în persoană sau prin rudenii lor. Cei care nu vor răspunde acestor i provocări, vor fi pedepsiți cu amendă în bani până la 100 fl. sau cu închisoare până la 20 de zile. Tinerii străini, care petrec aici temporar, au deasemenea să se înscințeze.

Hymen. Dl Ioan Muntean din Cudgiri și d.șoara Ana Dimitrievidiu din Bozovicu își vor sîrba cunună Duminecă în 6 Noemvrie st. n. a. c. la oarele 12 m. în biserica gr.-or. din Bozovicu.

Necrolog. Primul următorul anunț funebrel; Maria Marin nasc. Socan, ca mamă: Elena Socu nasc. Socan cu soțul ei Vasiliu și Adela Socan marit. Coman, ca verișoare; Ana Socan nasc. Silasi; Amalia Crișan nasc. Maior și Lucreția Stoica nasc. Socan, ca mătușă; Ioan și Vasiliu Crișan și Iuliu Truța, ca veri, în numele lor și al numeroșilor conșăgeni cu inima adînc întristată anunță, că mult iubitul lor fiu, vîr și nepot *Petru Marin*, rigorosant în medicină a răposat după grele suferințe de 6 zile în 29 Octomvrie la 7 oare seara în al 24-lea an al vieții. Rămășișele pămîntesci ale scumpului nostru defunct se vor așeza spre odihna de vece în cimetirul familiar din loc în 1 Noemvrie a. c. la 10 oare a. m. după ritul greco-catolic. Mamă-sa a perdat pe unica mîngăiere ce-i rămăsese după pierderea celuialt fiu, tot în anul acesta, corbul medical un bun student, ear' națiunea română a perdat în răposatul un bun Român. Căpșul d. Câmpie, în 30 Octomvrie 1892. Fie-i țîrîna ușoară și memoria neuitată!

Sciri alarmante. Într'una din serile trecute s'a fost răspîndit prin Budapesta scirea alarmantă — spune „*Pester Lloyd*“ — despre un pretins atentat ce s'ar fi comis în contra ministrului president contele Szapáry, care se reîntoarcea dela Viena cu trenul acelerat. În împrejurimea dela *Tót megye* — așa se vîna — s'ar fi dat mai multe puscături asupra trenului și în special asupra capului în care se afla ministrul cu un alt domn din diplomație. Înregistrînd această scire foia de mai sus o desmîntă totodată, afirmînd că s'vonul s'a produs prin împrejurarea, că în apropiere de *Tót megye* un individ, probabil vr'un fîcior de țîran beat, a aruncat cu o peatră asupra trenului, cu care privilegiu au fost sparte două ferestre.

Difteria în Timișoara, după-cum se anunță de acolo, grasează în mod înspăimîntător; peste 100 de copii au murit până acum. În urma aceasta toate școalele s'au închis.

O mamă nemiloasă. O patrulă de gendarmi a dat gilele acestea pe hotarul Neoplantei peste cinci copii mici, goli de jumătate, înveliiți numai în niște sdrênțe slabe. Cel mai mare dintre copii e de șese ani. Bițele fîințe abia mai puteau umbla de foame și de frig. Plîngînd povestiră, că mama lor lucrează în Sirmia. Ea i-a expus în ziua premergătoare, spunea suspinînd, în pădurea dela Kály și i-a lăsat acolo fără de nici un ajutor. De atunci nu au mai mîncat nimic. Noaptea au petrecut-o în pădure sub un copac. Dimineața au plecat e căute pe tatăl lor în Sirmia. Copiii nu știu nici numele părinților nici locul unde petrec aceia. Ei au fost predați orfelinelor din Neoplanta. S'a pornit cercetare spre a se putea erua mama denaturată.

Antagonismul între Cehi și Germani. După-cum se telegrafează din Praga, la 31 c. avea să se ție în primire de către erarul militar noua casarmă pentru Landwehr ce s'a zidit acolo. Reprezentanții erarului au refuzat însă a lua în primire edificiul din cauză că comuna Praga persistă pe lângă pretensiunea ea inscripțiunea pe frontispiciu în locul prim (de-a stînga) să fie pusă în limba cehă și numai în al doilea (în dreapta) în cea germană. Primarul Solc ar fi declarat că mai bine își dă demisiunea decît să cedeze limbii germane locul prim.

Scandalul în consiliul orășenească din Viena. După-cum ni-a anunțat depeșa de Sămbătă a biroului de presă, în ședința dela 28 Octomvrie n. a consiliului orășenească din Viena, consilierii antisemiți în frunte cu Dr. Lueger și Steiner au imputat consiliului că nu lucrează destul. Pentru aceasta primarul Prix a detras lui Lueger cuvîntul. Lueger i'a repropus, numind purtarea primarului infamă. Urmarea a fost că Lueger și Steiner au fost excluși din patru ședințe, după care toți consilierii antisemiți au părăsit sala de ședințe. Consilierii antisemiți publică acum în „*Deutsches Volksblatt*“ o declarațiune, în care se plîng în contra purtării primarului și a consilierilor orășenești față cu dînșii. Ei au suferit cu îndelungă răbdare batjocurile din partea majorității și excluderea lor dela administrație. Incidentele din ultima ședință dovedesc însă că majoritatea voese a-i răpi acum opoziției prin restrîngerea libertății cuvîntului și cel din urmă teren de activitate, anume dezbaterile în plen, și prin exercitarea parțială a puterii prezidiale împiedecă orice critică îndreptățită. Manifestanții protestează în contra acestei purtări, prin care autonomia devine o curată comedie.

Împușcat de copii. Copilul de nouă ani al unui locuitor din Sărbogard împușca într'una din zilele trecute cu o pușcă Flaubert. El permise să facă câteva împușcături și băiatului de 10 ani al unui anume Martin Nemet, care era ocupat cu tăiatul de lemne. Tatăl lui Nemet, care căra tocmai lemne, fu lovit de un glonț în inimă și căduși jos mort. După o versiune, bietul om a fost împușcat de băiatul lui, după o alta de celalalt băiat. S'a pornit cercetare spre a se constata, dacă cu intenție sau din întâmplare s'a comis acest omor.

O bandă de tîlhari bine organizată cutriară de cătrva timp încoace, după-cum se telegrafează din Timișoara, împrejurimea dela Sănt-Miclăuș și Periamog, însușind mare groază populațiunii. Banda atăă mai cu seamă oamenii care se reîntorc dela țîrg, îi maltratează și îi jăfuesc de tot ce au.

Medalie comemorativă. „*Românul*“ scrie: Consiliul ministrilor în ședința sa dela 12 Octomvrie 1892, luând în deliberare referatul domnului ministru de finance sub nr. 53.703, prin care cere a fi autorizat să ție în tratative pentru baterea unei medalii comemorative a celebrării căsătoriei A. S. R. principelui Ferdinand, moștenitorul tronului, cu A. S. R. principesa Maria de Edimburg, și a i se deschide pentru aceasta un credit extraordinar de 10.000 lei n., decide: Se autorizează domnul ministru de finance a ție în tratative pentru baterea unei medalii comemorative a celebrării căsătoriei A. S. R. principelui Ferdinand, moștenitorul tronului, cu A. S. R. principesa Maria de Edimburg, și a i se deschide pentru aceasta un credit extraordinar de 10.000 lei.

Rector al universității din București în locul domnului Al. Orăscu, retras la pensie, a fost ales dl Titu Maiorescu. Alegerea s'a făcut la 18 Oct. st. v.

Moștenire. Cetim în „*Bucureștii*“: Ducele de Sparta, moștenitorul tronului Greciei, a acceptat moștenirea defunctului B. Silezis din orașul Giurgiu. Se știe că ducele de Sparta prin testamentul defunctului era numit executor testamentar, și defunctul Silezis i'a lăsat suma de o mie lei. Diarele elene anunțaseră că ducele de Sparta a renunțat la moștenire, dar' deoarece pentru a face formalitățile de renunțare, moștenitorul tronului Greciei trebuia să se prezente în persoană faținta tribunalului de Vlasca, se vede că a găsit mai bine să primească legatul.

Moartea vîduvei regine a Württemberg. Din Friedrichshafen se anunță încetarea din viață a vîduvei regine Olga, întîmplată Duminecă în 30 Octomvrie la 7 oare 10 m. seara. Răposata a fost fiica țarului Nicolae și a principesei Charlota de

Prusia, și a fost căsătorită dela 13 Iulie 1846 cu regele Carol I. al Württemberg, mort în 6 Octombrie 1891.

Aminarea consistorului papal. După cum se deosebește din Roma, divergențele între Stul Seau și Franca, în privința înțelegirii scaunelor episcopale vacante din Franca, încă nu s'au aplanat. Deasemenea negocierile pendente între Stul Seau și guvernul prusian în privința numirii unui cardinal german încă nu au dus la nici un scop. După ce afară de aceea există dificultăți și în privința numirii de episcopi, resp. de cardinali în Austro-Ungaria, ar fi mai mult ca probabil că consistorul papal, care avea să se țină în luna viitoare, se va amina până în Februarie anul viitor.

Panică într-o biserică. Credincioșii care asistau Duminică trecută la serviciul divin în biserica din Vinagora I. Pregrada (în Croația) au fost cuprinși de o mare panică, auzind deodată strigătul unei femei că „se surpă turnul bisericii.” Toți se grăbiseră la ușa căutând fiecare să scape mai întâiu. În imbulzeala cea mare ce se născu prin aceasta, 14 persoane au fost omorite, 15 greu și o mulțime ușor rănite.

Atentat asupra trenului. „*Pölitische Correspondenz*” primește din Varșovia știrea, că la 28 Octombrie n. s'au pus pe șine linie ferată Varșovia—Viena, în apropiere de Sosnovice, înaintea de sosirea trenului accelerat o bombă de dinamită, care a explodat tocmai sub roata locomotivei. Norocul că bomba necuprindând destul material exploziv, nu s'au produs nici o stricăciune. Se crede că atentatul a fost plănuț în contra vre-unui personaj înalt de care însă nu s'au aflat nici unul în tren. S'au pornit cercetare pentru a se da de urma autorului atentatului.

Asasinarea unei fete tinere. Mare senzație a produs o crimă oribilă întâmplată de curând în Margarethen I. Viena. În vâscelul de măsor Ioan Wittmann, în etate de 18 ani, urmăria de câțiva timp cu propuneri amoroase pe sora mamei lui, măsor Constantin Seiwald, Rosa, în etate de 16 ani. Brava fată rezista cu statornicie propunerilor lui Wittmann. Acesta și-a pus în gând să-și răbune. Prilegiu pentru aceasta l'au deținut în curând. Duminică trecută măsorul ducându-se de acasă, criminalul rămas singur cu Rosa. El îi făcu nouă propuneri, fata îl respinse numindu-l nerușinat. Aceasta îl infuriă atât de tare încât o lovi în cap cu un lemn până o ucise și apoi o trase într-un unghiu al atelierului, coperindu-o cu aschii. La trei ore după comiterea asasinatului, criminalul a fost descoperit și arestat.

Greva din Carmaux. Se telegrafează din Carmaux: Reînceperea muncii s'au votat aproape unanim în meetingul minerilor după discursurile lui Clemenceau și Baudin. În același timp se telegrafează, că Clemenceau a promis că va mijloci amnestie pentru greviștii pedepșiți și se va îngriji de cei care nu vor mai fi primiți în mine, ca să capete lucru în altă parte.

Un cadavru în sac. Dilele acestora un stringător de petece din Paris a găsit la un loc mai expus dela capătul orașului un sac, în care se aflau 12 bucăți ale unui cadavru de femeie. Capul și mâinile lipsiau. Asasinatul se aseamănă celor comise de Jack spintecătorul.

Holera. Se deosebește din Gran, că în comuna Táth epidemia holerei ia dimensiuni tot mai mari. Până acum s'au ivit 19 casuri, aproape toate cu sfârșit letal. — În Ușod și Bagyaló I. Caloccea s'au ivit câte două cazuri nouă de holera, din care unul cu sfârșit letal. — În Szeghedin dela 30—31 Octombrie s'au constatat două cazuri și nici un deces de holera. — În Viena de Luni încoace nu s'au constatat un singur cas de holera. — În Hamburg s'au ivit în aceeași un singur cas de holera.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Abrud.”

Abrud, 16/28 Octombrie.

Adunarea generală ordinară a XI-a a „Reuniunii femeilor române din Abrud”, Abrudsat și giur, s'au ținut în Abrud la 8/20 Septembrie 1892, fiind prezenți: Președinta: doamna Ana Filip; vice-președinta: doamna Ana Furduiu; membre: doamnele: Eufemia Caian, Ana Ivașcu, Iuliana Văsiu, Elvira Pop, Iosefa Ciura, Ana Lobonțiu, Ioana Bălosu, Luiza Făgărășan, Amalia Stoica, Maria Borza, Maria Tobias, Lucreția Răczkóvi, Margareta Balta, Antoaneta Fodor, Maria David, Elena Giurhescu; domnișoarele: Sofia Buceșan, Eugenia Ciura, Eugenia Macaveiu, Elena Lobonțiu, Minodora Văsiu, Cornelia Adamovici, Mariana Bălosu; domni: Alexandru Filip, Dionisiu Adamovici, Dr. Simeon Caian, Romul Furduiu, Basiliu Bașota, Dr. Laurențiu Pop, Dr. Vasile Fodor, Alexandru Borza, Absolon Faur, notar: Alexandru Ciura.

D-na președintă prin o vorbire pătrunzătoare, arată că un eveniment neașteptat a adus cu sine, ca să l'iese încredințeze președintele acestei reuniuni, care l'au acceptat, având în vedere scopul ce-l urmărește reuniunea, precum și zelul și bunăvoința cu care au conlucrat toate membrele, pentru înflorirea acestei reuniuni, exprimându-și dorința și con-

vingerea, că și pe viitor vom conlucra cu același zel și bunăvoință, dându-i tot concursul posibil.

Amintesc pierderea simțită prin moartea prea timpurie a fostei președinte Ana Gáll, descriind în termeni călduroși meritele acesteia, care pentru prima dată a pășit cu ideea salutară, de a înființa această reuniune, s'au luptat cu greutatea începutului, așa dîcînd dintr-o spart ghiță, pregătind și asigurând terenul, și a lucrat vreo 11 ani cu mult zel și rară abnegațiune, așa încât numele acesteia se va aminti totdeauna cu pietate, de către toți aceia, care se vor împărtăși de rezultatele binefăcătoare ale acestei reuniuni. Mai amintesc moartea a 2 membre: Elena Adamovici, protopopeasă gr.-or. în Abrud, și Iudita Todescu, preoteasă în Bucium-Cerb, care asemenea au conlucrat pentru binele și prosperarea acestei reuniuni, și-și exprimă dorința de a se da expresiune simțimentelor de recunoștință, stimă și pietate. Amintesc despre progresul făcut în anul trecut, și că la examenul de vară s'au arătat un rezultat frumos, după care salutând pe cei prezenți de bunăvoință, declară adunarea de deschisă.

Vorbirea de deschidere a fost ascultată cu viu interes și cu adîncă condeolență, dîndu-se prin sculare expresiune simțimentelor de pietate, stimă și recunoștință față cu fostă președintă Ana Gáll și membrele decedate Elena Adamovici și Iudita Todescu.

2. Cîtinu-se raportul despre agendele comitetului dela adunarea generală ținută în 8 Septembrie 1891 până la această adunare generală s'au luat spre plăcută știință, că în decursul acestui an comitetul a ținut 5 ședințe:

a) În ședința primă ținută la 25 Octombrie 1891 pentru efectuarea concludului nr. 6 dela adunarea generală s'au decis, ca tombola proiectată să se facă pe 12 Ianuarie 1892 st. n., adică în preseara Anului-Nou, alegându-se și comitetul arangiator: Ca președintă: d-na Elvira Pop, de membre: toate doamnele membre ale comitetului reuniunii și d-na Silvia Cirlea, și pentru Cămpeni s'au ales d-na Sabina Preda.

Dintre bărbați s'au ales: de președinte: dl Dr. Vasiliu Fodor și de membri: dnii Dr. Laurențiu Pop, Alexandru Danciu, Teofil Faur, Absolon Faur, David Sam, Petru Mădin, Petru Macaveiu și Simeon Cisteian.

(Va urma.)

Din public.)*

Amicele, cunoscuții și toți binevoitorii mei, la care nu am putut ajunge în persoană spre a le dice o „rămas bun” la plecarea mea din Sibiu, binevoească a primi de aci sincera mea expresiune de stimă ce le păstrez și din depărtare.

Lipsca, 25 Octombrie 1892.

Alexandrina Cuntănu, elevă la conservator, stipendiată a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.”

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 2 Noemvrie n. În comisiunea financiară a declarat ministrul Lukács, că agitațiunea în contra fâinii ungurești în Boemia, dacă va mai continua, ar pute duce la consecuențe periculoase și contra-măsuri din partea noastră.

Ieri au fost 23 cazuri nouă și 7 decese de holera.

Praga, 2 Noemvrie n. Conferența reprezentanților partidelor cehe din Boemia, Moravia și Silesia a votat unanim o rezoluțiune, după care vor susține și în viitor principiile susținute până acum, și care cere realizarea dreptului de stat boem, asigurarea unei reprezentanțe corespunzătoare a țărilor boeme în consiliul coroanei, introducerea unui sistem electoral drept și realizarea egalei îndreptățiri a națiunilor din toate țărele coroanei boeme.

Viena, 2 Noemvrie n. Fostul primar Uhl a murit.

Viena, 2 Noemvrie n. Comitetul cavaleadei pe distanță declară, că învinuirea foilor din Berlin contra locotenentului Miklós sînt calumnii cu deservire neîntemeiate.

Oedenburg, 2 Noemvrie n. Arhiducele Francisc Ferdinand și-a luat ieri adio dela oraș și dela garnisoană.

Berlin, 2 Noemvrie n. În onorul fostului ambasador conte Széchenyi a avut loc un dineu la ambasada rusească.

Bibliografie.

Tocmai a apărut:

„Căldarul poporului” pe anul comun 1893. Editura și tiparul „Institutului Tipografic”.

Afară de partea cronologică, noul căldar cuprinde: Regenții europeni. Posta. Correspondența telegrafică. Raportul despre măsurile nouă și vechi. Timbre. Autoritățile bisericești în Ungaria. — Partea literară: „Fără de noroc”. Novela de Ioan Russu-Șirianu. „Femeia numai după urs nu se duce”. Poveste. „Vântul”. Poesie de George Coșbuc. „Craiu Ielelor”. Baladă de Goethe. Tradusă de S. P.-u. „Cortegiul”. Poesie de Nicolae Țincu. „Musica”. Poesie de N. G. Rădulescu. „In copilăria mea”. Poesie de Mihail Gregoriadi de Bonachi. „Că astăzi”. Poesie de Veronica Micale. „Poet și critic”. Poesie de George Coșbuc. — Lucruri hazlii: Reporter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină. Calcă-a popă. De O. Morojan. Țiganul și iepurașica. Anecdota din popor de Petru Conda. Doine populare. — Economic. — Întîmplări de peste an. — Tirgurile din Ardeal. Tirgurile principale din Ungaria, România și Bucovina. — Inserate.

A apărut:

Doinele și jocul Țiganilor. Din biblia țigănească extras după cartea eșirii, din robia Egiptului de iarnă, cap nula vers zeru. Glume și petrecere deajuns. De Aron Boca Velchereanu, proprietar. Tipografia Alexi, Brașov, 1892.

A apărut:

Cavinte de aur sau Învățături înțelepte, date de un părinte fiului sau din operele lui I. H. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr.-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinarat. Gherla, 1892, tipografia diecesană.

A apărut:

Istoria universală, partea I., lumea veche pentru clasa I. secundară, de I. Clinciu și G. Coman.

Cartea are 5 harte istorice în colorii întocmai ca harte de Kiepert.

A apărut:

Sintaxa limbii germane, ediția III., cu un vocabular român-german complet.

Cartea e aprobată de onor. minister al instrucțiunii publice și de vener. sinod arhiepiscopesc din Sibiu pentru școalele din Transilvania și Ungaria.

A apărut:

„Elemente de Geometrie” pentru anii din urmă ai școlii populare, pentru școale civile, cursuri de repetiție și de adulți etc. De Domețiu Dogariu și Ioan Dariu. Cu numeroase ilustrațiuni. Editura librăriei Nicolae I. Ciureu, Brașov. Prețul 20 cr.

Au apărut:

Ioan Popescu: *Pedagogia*. Lucrată pe bazele psihologice și etice ale realismului Herbertian. Edițiunea II. Edată cu conlucrarea și supravăgherea lui Ștefan Velovan, dirigent al institutului pedagogic din Caransebeș. Sibiu 1892. Tipografia W. Krafft.

Căldarul zilei.

2/21 Noemvrie 1892.

Julian: Cuv. Ilarion.

Gregorian: Pom. Răpos.

Soarele: răsare 5.33, apune 4.50.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 2 Noemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.4)	Diferența din presiune	Temperatura Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
728.0	-0.4	-1.8	+15.2—1.9	SO

Din țeară 22 Oct. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	Ușura
Budapesta	768	+ 2.1	NO	1
Sătmăr	770	+ 2.3	SO	2
Cluj	—	—	—	—
Orșova	772	+ 2.2	S	3
Arad	769	+ 3.5	O	6
Panciova	768	+ 3.5	S	5

Sosiți în Sibiu.

La 2 Noemvrie n.

Hotel „Neuriner”. Doamna Josefina Fischer, din Dieß-Szt.-Márton. Kopony, fabricant, din Brașov. Maleter, din Budapesta. Ignatz Ballo, inginer, din Budapesta. Posonyi, comerciant, din Budapesta. Verzar, comerciant, din Cluj. Süszel, comerciant, din Praga. Roseberg, comerciant, din Viena. Otilie Langer, actriță din Viena. Svoboda, actor, din Viena.

Economice.

Convenția comercială cu România.

„*Pester Lloyd*” primește din București cu data de 31 Octombrie n. telegramă o după care negocierile vamale între trimisul român din Berlin și reprezentanții imperiului german iau un decurs atât de favorabil, încât încheierea acestora se poate aștepta pe la sfârșitul lui Noemvrie. In cercurile normative se consideră ca fapt, că după încheierea convenției cu Germania, guvernul României va propune în cale diplomatică începerea de negocieri pentru încheierea unei convenții comerciale și vamale cu Austro-Ungaria.

—

Comerciu de vinuri al Franței.

Franca încasează aproape 250 milioane franci anual din exportul vinurilor sale. Aceasta este o frumoasă sumă și ne explică în deajuns marea îngrijire și atențiune a Franței cu privire la exportul vinurilor. În ultimul period de 10 ani (1882—1892) Franca a importat vinuri în valoare de 396 milioane, astfel că ar trebui să aibă un pasiv anual de 148 milioane. Francezii pentru a nu-și pierde exportul de vin, au trebuit să facă sacrificii cumpărând vinul din străinătate și apoi după ce l'au preparat să-l trimită din nou străinătății. Numai astfel a fost cu putință să-și mențină poziția ei însemnată ce are. În timpurile, când nu se ivise filoxera, era cu totul altfel. În anii 1867—1876, Franca importa abia de 12—15 milioane franci și exporta de 240 milioane, deci avea un excedent însemnat la încasări.

—

Contribuția asupra spiritului în Ungaria după încheierea definitivă, a produs în Ungaria în luna Iunie 1892 fl. 2,265.320.10. În periodul dela 1 Septembrie 1891 până la finele lui Iunie 1892 fl. 24,200.139.25.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 16 Octombrie v. 1892.

A. Gagalli lui Christoforato fr. grâu 2800 hect., 8.05 lei. V. P. Sasu lui Erling, orz 2200 hect., 5.40 lei. H. Fulga lui L. & M. Feitler, grâu 2200 hect., 9 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali grâu 3600 hect., 10 lei. V. P. Sasu lui I. Milas & Fiu, grâu 1150 hect., 9.10 lei. Tzucos & Lecos lui L. & M. Feitler, grâu 8800 hect., 8.10 lei. A. Carantino lui I. Milas & Fiu, grâu 2680 hect., 8.30 lei. A. Ionescu lui M. Schmierer, porumb 1400 hect., 6.65 lei. P. Violato lui L. & M. Feitler, orz 3220 hect., 4.77½ lei. M. Portocală lui M. Schmierer, porumb 2000 hect., 6.70 lei. M. Portocală lui M. Cohen, porumb 4450 hect., 6.85 lei. A. Mihailescu lui G. Nicolopulo, orz 600 hect., 6.80 lei. Frații Cucl. & Mih. lui L. & M. Feitler, grâu 7050 hect., 8.60 lei. Frații Cucl. & Mih. lui L. & M. Feitler, orz 5300 hect., 5.05 lei. Chrisoveloni fr. lui M. Cohen, grâu 4200 hect., 9 lei.

Cereale sosite.

Peapă: grâu 74.830 hect., secară 1050 hect., porumb 4470 hect., orz — hect., ovės 900 hect.

Pe uscat: grâu 11.670 hect., secară — hect., porumb 2000 hect., orz 18.000 hect., ovės — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 31 Octombrie Grâu frumos: 76 până 80 chilo fl. 5 — până 5.60, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.10 până 4.70, secară 70 până 74 chilo fl. 3.40 până 3.8, orz 62 până 66 chilo fl. 3.20 până 3.60, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.90 până 2.40, cuceruz 70 până 72 chilo fl. 3. — până 3.40, mălaiu 78 până 82 chilo fl. 4. — până 4.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.20 până 1.40, sîmînță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50 până 5.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4. — până 4.50, hînt 78 până 82 chilo fl. 6. — până 7. —, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4. —, pîsat de grâu 100 chilo fl. 14.60 până 15. —, faină nr. 1 fl. 14.60, faină nr. 3 fl. 13. —, faină nr. 5 fl. 11. —, slănină 100 chilo fl. 52. — până 54. —, unsoare de porc fl. 56. — până 58, sîu brut 100 chilo fl. 20. — până 22. —, sîu de lumini fl. 33. — până fl. 34. —, lumini turnate de sîu fl. 38. — până fl. 40. —, săpun fl. 20 până 30. —, fîn 100 chilo fl. 1. — până 1.50, cânepă fl. 32. — până 35. —, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3. — până 3.50, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. până 62, carnea de vită 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24. — până 30 cr., ouș 10 cu 22 până 25 cr.

Tirgul de rîmător în Steinbruch. În 26 Octombrie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei — cr. până — cr., ungurești grei tineri 45. — cr. până 45½ cr. de mijloc — cr. până — cr., ușori 47. — cr. până 48. — cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 44½ cr. până 45½ cr. ușor 46. — cr. până 47. — cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 41 cr. până 44½ cr. transito de mijloc 45½ cr. până 45 cr., transito ușori 45. — cr. până 46. — cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Noemv. n. 1892.

Sămînța	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănațenesc vechiu	74	—	—	75	7.25	7.35
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	7.35	7.45
Grâu „Pesta	74	—	—	75	7.30	7.40
Grâu de Alba-Reg.	74	—	—	75	7.30	7.40
„Baica	74	—	—	75	7.35	7.45
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sămînțe, vechi ori nouă						
		Soiul		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
					dela	până
Săcără				70—72	6.45	6.65
Orz		Nătrețe		60—62	5.15	5.50
„		de vin		62—64	5.60	6.20
„		de bere		64—66	6.40	7.50
Ovės		—		59—61	5.65	5.85
Cuceruz (porum*)		bănaț.		75	4.80	4.75
„		de sînt soia		78	4.75	4.80
Mein				—	11. —	11.50
Hirică				—	—	—
Grâu						
pe termen,		de toam. de primă.		7.78	7.50	7.50
„		Cuceruz Sept.-Oct.		7.86	5.07	5.09
„		Main.-Iun. de primă.		5.70	5.70	5.72
„		Aug.-Sept.		—	—	—
Produsele agricole				Soiul		Cureau
						dela până
Sem. de trif.				Lucernă ungurească	44	52. —
„				roșie	58	66. —
Olen de rap.				rafinat	31	32. —
Uns. de porc				dela Pesta	82.50	53. —
„				dela țeară	—	—
Slănină				svîntată	48.50	44. —
„				afumată	51.50	52. —
Sîn				—	36. —	36. —
Prune				—	—	—
Licitar				slavon, nou	20	22. —
„				bănațenesc	22.25	22.75
Miere				brută	—	—
„				galbînă străcurnată	—	—
Ceară				de Rosenau	140.	141. —
Spirit				brut	14.75	16. —
„				Drojduțe de spirit	14.75	18.25

Cursul pieței din Sibiu.

Din 1 Noemvrie n. 1892.

Hărțile-monetă române	Cump. 9.45	vînd. 9.52
Lire turcești	10.60	10.70
Imperiali	9.60	9.70
Ruble rusești	1.17	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 1 Noemv n. 1892

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	112.05
„ „ hărțile „ 5%	100.40
Imprumutul căilor ferate ung.	120.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung. (1-a emisiune)	118. —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung. (2-a emisiune)	100.50
Bonuri rurale ung.	94.50
„ „ croato-slavone	95. —
Obligațiunile dep. regalilor	100. —
Imprumut cu premiu ung.	144.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	98.40
Renta de hărțile austriacă	98.25
„ de aur austriacă	114.50
Losurile austriace din 1860	152. —
Acțiunile băncii austro-ungare	984. —
„ „ de credit ung.	356.75
„ „ „ austr.	311.10
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	101. —
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.68
Napoleon-d'ori	9.51
Mărei 100 imp. germane	58.72
Londra 10 Livres sterlingi	119.70

Bursa de Viena.

A se lua la binevoitoare cunoscintă!

Subscrisul își ia voe a face onoratului public respectuoasă arătare, că

Deposituul seu de încălțăminte

pentru toamnă și iarnă e complet asortat și se compută prețurile cele mai ieftine. În acela se pot capeta:

Stifete de pele pentru dame, cu gumă, dela fl. 3 — 7.50;

" " " " **bumbi și șinor,** dela fl. 4 — 9.50;

" " **postav** " " **gumă** dela fl. 3.50 — 7.50

" " **mătasă** " " " dela fl. 3.50 — 4.50

Papuci comozi de pele, de postav și de păsă pentru dame dela fl. 1.20 — 3.50;

Papuci femeiesci de galanterie pentru tinerime ca: **papuci de joc** și de **mireasă**, de pele de căprioară, de lac, de satin alb, de atlas în toate colorile.

Cisme de iuft pentru domni dela fl. 10 — 14;

" **palmaston** " " înalte, tivite cu pele, dela fl. 6 — 9;

" **halina** " " până peste genunchi, ptru venat și călătorie;

" **de postav** " " de toată înălțimea și mărimea, cu tivitură

de pele, dela fl. 4.50 — 7.50;

Stifete de pele pentru bărbați, cu gumă, dela fl. 4 — 8;

Păpuci de munte " " dela fl. 7 — 8.50;

Stifete de pele pentru fete, de toată înălțimea, cu gumă și bumbi, foarte la preț;

Păpuci de copii executați în toată formă;

Cisme cu răsfrântură pentru băieți dela fl. 3 — 5,

și încă multe alte articole ce nu sunt indicate aici se află în deposit, precum și **galoși** frumoși și practici pentru dame, domni, fete și copii, și **tălpi de gumă** pentru pantofari.

Marfa a fost deja de multe-ori recunoscută de bună, e furnisată de cei mai buni fabricanți, și fiecare musteriu se poate adresa cu încredere către subscrisa firmă, unde negreșit va fi servit bine și real.

Cu tot respectul [5523] 3—10

M. Bachholzky,

Sibiu, strada Cîsnădiei nr. 24.

Tot aci se primesc și două fete de boltă.

A eșit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

A apărut și se află de vîndare la Institutul Tipografic în Sibiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarată.

Traducere

de

G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:

25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

A apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

„SEBESANA“

Institut de credit și de economii, societate pe acții în Sebeșul-săsesc.

CONVOCARE.

P. T. acționari ai institutului de credit și economii „SEBESANA“ se convoacă prin aceasta la o

Adunare generală extraordinară,

ce se va ține în **Sebeșul-săsesc**, localul institutului la **15 Decembrie a. e. n. 2 oare p. m.**

Obiectele:

[5651] 1—1

1. Înmulțirea capitalului social.
2. Modificarea statutelor institutului.

Domnii acționari, care în sensul §§-lor 20 și 21 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sînt rugați a-și depune acțiunile și eventualele dovezi de plenipotență, cel mult până în **14 Decembrie a. e. n.** la casa institutului.

Se observă totodată, că pentru a se pute aduce concluse valide la această adunare conform §. 27 din statute să fie reprezentate, cel puțin jumătatea acțiunilor comise.

Sebeșul-săsesc, în 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

Magazină mare de mobile.

A. VERBOS,

mare fabrică de mobile în Arad.

Piața-Andrássy Nr. 6, casa proprie, întră hotelul „Trei crai“ și „Cheia“

(intrarea de către piață).

[1179] 23—25

Deposituul seu de mobile

bine arangiat, și provăduț cu tot soiul de mobiliatură pentru: **saloane, prîndătoare, dormitoare și birouri.**

Prețuri moderate, serviciu prompt.

Piața-Andrássy Nr. 6, întră hotelul „Trei crai“ și „Cheia“.

Dela tipografia „Aurora“ A. Todoranu din Gherla

se pot procura următoarele cărți:

[4330] 4—10

I. Cărți cu prețuri foarte reduse:

Renascerrea limbii românești: în vorbire și scriere, invedereată și aprepăiată de Dr. Grigorie Silași, (op. complet). Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 35 cr. — Broșura III. 25 cr. Toate trei împreună 80 cr.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru poveturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dîcă pe când era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresii din copilărie, atât din școală cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite poveturi primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religione, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc., se află în acest op așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi d. e. capitolul despre fumat, despre curățirea trupului etc., ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar 60 cr.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 10 cr.

Cântărețul. Novelă de Dem. Danu. Prețul 15 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 10 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea noiei „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 10 cr.

Miseriile sociale. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Proba de foc. Comedie într'un act de A. Cotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdanu. Prețul 10 cr.

Codrean crail codrului. Baladă de George Simu. Prețul 6 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de George Simu. Prețul 6 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 6 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdanu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 15 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 15 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 20 cr.

Ighenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de P. Dulfu. Prețul 20 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunului din Fiume prin Vincentiu Nicoară, profes. gimnas. — Cu portretul M. Sale reginei României. Prețul 10 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puil ei de aur. Studiu arheologic de O. Olinescu. Prețul 15 cr.

365 Anecdote și Glume adunate, prelucrate și arangiate de Tit V. Gheaja. Cuprinsul acestui op este foarte petrecător, așa că cetind numai o pagină din el: caută să riști ori cât ai fi fost de năcăjit și măhnit altmintelea. Prețul 40 cr.

Colecță de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 40 cr.

Economia pentru școlile populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 15 cr.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile G. Borgovan. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitaful s. a. Prețul 25 cr.

Cuvântări bisericești la toate sărbătorile de peste an de I. Papiu. Un volum de peste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele dlui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i aprea scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici e date până acum prin întocmirea sa avînd o notă istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 50 cr.

Cuvântări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de peste 24 coale cuprinde: 8 cuvântări acomodate pentru orice casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de 4 coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela mușiere; 2. — ale mușierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fiii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frați și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depăr-

tați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. — dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebreale și iertăciuni lucrate amănunțat tuturor cerințelor preoției fungente la casuri funebreale. — Prețul unui ex. expedit franco e 1 fl. 50 cr.

Cuvântări bisericești. Tomul III, scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici de Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar e 1 fl.

Orientul catolic sau concordantele tradițiunii, în două limbi — română și latină — tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Serisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar e numai 1 fl. 50 cr.

Predice pentru Duminecile de peste an, compuse și elucrate după Catechismul lui Deharbe de Vasiliu Criste, tom I. dela Dumineca vameșului și a farișeului până la Dumineca X. după Rusalii. Prețul cu porto francat e 90 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoscintele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei ce absoală școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplar.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Rațiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul arhiepiscopesc din Blaj, actualmente vicar arhiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear ceremoniile bisericești înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii săi. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instruciunea religioasă-morală ce au să o de micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării preaven. ordinariat metropolit din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 60 cr.

Amicul bun. Colecțiune de lectură solidătoare de caracter în direpciune religioasă-morală, de Ioan Papiu. Prețul 10 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfînt părinte, de Ioan Boroșiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto francat e 25.

Catechese pentru pruncii școlari din școlile populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, Titu Budu, paroch gr-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar 60 cr.

Geografia și Istoria în școala populară. Manual compus conform plan. de lecțiuni al dlui Vas. Petri, pentru clasa IV., V. și VI., de Teodor Petrișor. Prețul 45 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar 60 cr.

Infuența mândriei. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 15 cr.

Instrucțiune practică pentru cauzele matrimoniale, scrisă în usul păstorilor sufletesci prin Dr. Iuliu Simon, prof. de s. teologie. Prețul 1 fl. 20 cr. + 10 cr. portpostal. 283 pag.

II. Cărți noue.

„Nopti de iarnă“. Novele pentru popor de George Simu. Prețul 1 fl.

Chiuțuri de care strigă fecierii în joc de Ioan Pop Reteganul. Prețul 40 cr.

Stărostele, adică datini dela nunțile Românilor ardeleni. Adunate de I. P. Reteganul. Prețul 25 cr.

Trandafiri și viciele. Poesii populare de Ioan Pop Reteganul. Ed. II. Amplificată de Ioan Pop Reteganul. Prețul 60 cr.

Versuri de dor, adunate din poezii române de A. Prețul 25 cr.

Calendarul „Aurorei“ pe an. comun 1893. Preț. 30 cr. Toate aceste 6 opuri dispuse deodată costă numai 2 fl. 55 cr. expedate franco.

III. Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 60 cr., în lux 2.50—3.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambele sexe. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambele sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar broșurat e 10 cr., 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl. — legat 12 cr.

Visul Preasfinței Fecioare Maria, Născătoare de Dumnezeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 12 cr.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui ex. legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la tipografia „Aurora“, A. Todoranu în Gherla Szamos-Ujvár. De aici se pot procura tot soiul de cărți școlastice și utensilii de scris.